

Тя въ сжбота следъ кино
съсь свако му — пеша —
върви съ продрана пазва;
той въ „Градското казино“ —
съ разнѣжена душа,
на вуйна ѝ приказва.

Въ недѣля отъ театъръ
тя съ чичо му сама
усмихната се връща;
той — чуждъ на самотата —
прегрѣща у дома
щастливата си тъща.

*

Туй не е нито басня,
ни притча отъ Лука,
а истина, която
повтаря тъй прекрасно
добриятъ папагалъ
на мой любимъ приятель.